

ΕΣΠΕΡΟΣ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ
ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΑΘΗΝΑΙ 15 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1904

ΓΡΑΦΕΙΟΝ : Ἐν Ἀθήναις
Ὁδὸς Τριπόδων 11
Συνοικία Πλάκας

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΔΗΜΗΤΡ. Κ. ΧΑΡΒΑΤΗΣ

Τὸ φύλλον τιμᾶται λεπ. 20

ΕΤΟΣ Β'. ΦΥΛΛΟΝ 2^{ον}

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ (προληρωτέαι)

ΕΣΩΤΕΡ. ἔτησίαι δρ. 4.- ἑξάμ. δρ. 2,50

ΕΞΩΤΕΡ. » φρ. χρ. 5.- » φρ. χρ. 3.-

ΕΡΜΕΤΕ ΝΟΒΕΛΛΙ

Ὁ ἀφιχθεὶς Ἴταλός καλλιτέχνης

ΣΚΟΤΕΙΝΟΙ ΕΡΩΤΕΣ

ΝΑΥΑΓΙΑ ΕΚΟΥΣΙΑ

I

Δολιχοδρομών διά της φαντασίας ἐν τῷ αἰέρι μοι οὐρανίῳ στερεώματι τὰς χρυσαῖς του ἐλπίδας, ἐλησμόρει ὅτι ἄνθρωπος εἶ.

Ὅλον ἐν ἀνήρχετο εἰς δυσθέατα ὕψη καὶ παρῖατο ἢ ἀφενκτος πτώσις, πτώσις φοβερά ὅσον καὶ ἐκουσία. Ἄλλ' οὐδὲν ἐσκέπτετο, μόνον τοὺς τῆς ψυχῆς του ὀφθαλμοὺς ὀδηγὸν ἔχων, ἐπέτα εἰς τοὺς αἰθέρας, ποθῶν τὴν γειννασίαν τοῦ φωτὸς τοῦ περιβάλλοντος τοὺς ἀστέρας. Δὲν εὐριοκῆν ἑαυτὸν τοσοῦτον μικρόν, ὥστε νὰ συνδιαταῖται μετὰ τῶν σιωλήκων καὶ, ὡς κεραυνὸς τὴν ὕλην διασχίζων, ἐνεκοιλοῦτο ἀσαφῆ ὄνειρα, ἀορίστους πόθους, τρέφων τὰς παραδοξωτέρους τῶν σκέψεων, τὰ μάλα περὶ ἑαυτοῦ φρονῶν.

II

Τὰ πάντα πικρὴ ὁμίχλη ἐκάλυψε καὶ πρὸ τῶν ἐκπλήκτων ὀφθαλμῶν του συνορχοῦντο μιστηριώδη ὄντα. Καὶ ἐτέρπετο, πλὴν ποθῶν ὑψηλότερα σιρώματα, περισσότερον φῶς. Πρὸ τῆς θελήσεώς του ἐξέλειπεν πᾶς κάματος καὶ ὁ ὀφθαλμὸς του ἐσπινθηροβόλει ἐπὶ τῆ ἐλπίδι λαμπροτέρου φωτός.

Ἡ γῆ ἐχάθη ἀπὸ τῶν βλεμμάτων του καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ του ἐκλείσθησαν ἀδυνατοῦντες νὰ ὑποφέρωσι τὸ φῶς, ὅπερ ἐζήτουν.

Ἦτο πολὺ, ἦτο ἐκθαμβωτικόν. Καὶ μὲ κεκλεισμένους ὀφθαλμοὺς ἐζήτηε νὰ ἀνέλθῃ ἀκόμη ὑψηλότερον.

Ἐν μεθυστικῇ ἐκστάσει εὐρισκόμενοι, τοὺς ὀφθαλμοὺς κλείομεν, ἵνα πλεον αἰγλήσοσαν τὴν χαρὰν μας αἰσθανόμεθα. Πολλάκις προτιμῶμεν τὸν φλοῖσβον τῶν κυμάτων μὲ κεκλεισμένους ὀφθαλμοὺς ν' ἀκούωμεν, παραδιδόμενοι εἰς τὴν ἠδῆαν ἐκείνην ἐκστασίαν, ἣτις διὰ μὲν τοὺς νέους καλεῖται ρεμβασμός, διὰ δὲ τοὺς γέροντας ἀνάμνησις.

III

Καὶ εὐρέθη εἰς τὸ ὑψηλότερον σιρώμα τῶν αἰθέρων, εἰς ὃ τολμᾷ ν' ἀνέλθῃ ἡ φαντασία, καὶ ὁμως ἐζήτηε ν' ἀνέλθῃ ἀκόμη. Πλὴν πάντοτε τοὺς ὀφθαλμοὺς εἶχε κεκλεισμένους.

Ἦσαν τὴν πνοὴν διελθούσαν διὰ τοῦ σώματος του, προσεγήσασαν αὐτῷ ὄγος. Ἦκουσε φωνὴν βροντώδη, ὡς νὰ ἐξήρχετο ἐκ σηλαίου καταρκημένου ὑπὸ δαίμονος, καὶ ἐπὶ τῶ ἀκούσματος τούτου τὸ βῆμά του ἀνεκόπη.

«— Ἄλλ' ἴδε, θνητέ, τῶν προνομίων ἄλλης φύσεως μόνος σὺ ἐκ τῶν θνητῶν ἀπολαμβάνεις καὶ πάλιν ἡ ψυχὴ σου ἀκόρεστος εἶνε, ὁ πόθος

σου δὲν ἐπληρῶνθη. Μετρίασον τὰς ἀξιώσεις σου, ἵνα μὴ εὐρέθῃς πρὸ ἐρειπίων ἐρείπιον, πρὸ ἀπορρώγος βράχον ναυάγιον οἰκτρὸν! Ἴδε, τοὺς ὀφθαλμοὺς σου ἐκλείσας, μὴ ὑποφέρων τὸ ὑπερβολικὸν φῶς καὶ πάντοτε φῶς εἶ ζητεῖς! Μετρίασον τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν σου ἵνα μὴ τὸ ὑπερβολικὸν τούτων φῶς ἐπιφέρῃ ἐν τῇ ψυχῇ σου τὸ σκότος. Ἀκόρεστε!»

Ἐξέτεινε τὰς χεῖρας ἵνα τὸν οὖτως λαλοῦντα συλλάβῃ, πλὴν ἡ σκιὰ ἀσύλληπτος, οὐσα διεξέφυγεν ἐπιτηδείως. Προσχωρεῖ καὶ μὲ τῶν πνευμένων του ἅπασαν τὴν δύναμιν, μὲ ἅπαν τῆς ψυχῆς του τὸ σθένος ἀναφωνεῖ:

«— Φῶς, φῶς, φῶς!»

Καὶ ἡ βροντώδης φωνὴ ἀπαντᾷ:

«— Μὴ τὰ ἐσκαμμένα προσπαθεῖς νὰ διαβῆς, καθότι χάνει ἀβυσσὸς παντελοῦς πλέον ἀγνοίας. Ἐφθασες εἰς τὸ τελειότερον φῶς, εἰς ὃ ἡ φανταστικὴ πηλὴ δύναται νὰ φθάσῃ, καὶ ἐν εἶε ἐπὶ τὰ πρόσω βῆμα εἰς τὴν σκοτίαν ἀγει σε. Πρόσεξον, τὸ ἀχαλινώτιον τῆς φαντασίας εἶνε δλέθριον πανί!»

«— Φῶς καὶ πάλιν φῶς, καὶ πάντοτε φῶς, ἡ διψῶσα ψυχὴ μόν θὰ ζητῇ μέχρι τῆς σιγμῆς, καθ' ἣν τὸ σῶμά μου τούτο χειραγωγεῖ. Τὴν δύναμιν ταύτην φῶς καὶ μόνον δύναται νὰ κατασβέσῃ. Φῶς ζητῶ, φῶς θέλω, φῶς!»

IV

Ὀρμητικὸς ὡς καταγίς τὸ βῆμα ἤγειρε καὶ καθελὼν αὐτό, κατεκρήμνισθη εἰς τὴν ἄβυσσον μετὰ πατάγον, ἵνα διὰ τῆς συλλήψεως νέων πόνων καὶ ὀνείρων, ἐπιχειρήσῃ καὶ πάλιν τὸ ἐπιπονον καὶ ἀκανθώδες ταξείδιον, ὅπερ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀποινφλώνει, τὴν διάνοιαν ἐκπλήττει, καὶ τὴν ψυχὴν καθιστᾷ σκληράν.

Πλὴν φεῦ! ἡ Ἄβυσσος εἶνε βαθεῖα καὶ σπαιώς ἀποδίδει ὃ, τι εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς ἀπαξ ἐμπέσει. Ἡ ἀπόδοσις ἐσήμαινε ἀνάστασιν! Καὶ νῦν μόνον ἐφ' ὅλης τῆς ζωῆς του ἐνεθυμήθη πικρότατα ὅτι ἄνθρωπος εἶ. καὶ δὴ ἄνθρωπος ἐκ τῆς κοινῆς κατασκευῆς!

ΚΩΝΣΤ. ΜΙΣΑΗΛΙΔΗΣ

Η ΜΗΤΗΡ

Οὐδὲν ὑπάρχει ἐπὶ τῆς γῆς ἱερώτερον καὶ προσφιλέστερον τῆς μητρός. Τὸ ὄνομα αὐτὸ εἶνε τὸ πρῶτον ὅπερ αὐτομάτως οὕτω; εἰπεῖν προσφέρει ἡ ἀνθρωπίνη καρδιά. Ἐκφράζει ἐν τῇ γλώσσῃ πάντων τῶν λαῶν οἰονεῖ τὴν πρώτην ἐμπνευσιν τῆς καρδίας, τὸ γόνυ αὐτῆς παρακμῆνει διὰ πα τὸς τοῦ βίου ἀμείωτον καὶ ἀμετάβλητον, ὁ ἄνθρωπος δύναται νὰ κωφεύσῃ εἰς πᾶσαν λέξιν νὰ μείνῃ ἀναίσθητος εἰς πᾶν ὄνομα, ὑπάρχει ὅμως ὄνομα τι, ὑπάρχει λέξις τις, ἣτις συγκινεῖ αὐτὸν πάντοτε καὶ ἡ λέξις αὕτη εἶνε ἡ μήτηρ. Δύναται ὁ ἄνθρωπος νὰ λησμονήσῃ τὰ πάντα καὶ αὐτὸν πολλακίς τὸν Θεὸν ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ λησμονήσῃ τὴν μητέρα αὐτοῦ, ἂν δὲν ἀπεθηριώθῃ. Ἡ μήτηρ, εἶπεν φιλόσοφος ἐπιφανῆς, εἶνε ὁ μόνος ἐπὶ τῆς γῆς Θεὸς ἄνευ ἁθῆου. Τὸ νεώτερον τῆς ἀμφιβολίας πνεῦμα ὅπερ οὐδὲν ἐσεβάσθη, ἴσταται μετ' εὐλαβείας ἐνώπιον τῆς μητρός, αὕτη ἢ ὑπὸ τοῦ ὕλισμου ἀπολιθωθεῖσα καρδιά συγκινεῖται πρὸ τῆς κλίνης ἀποθηνησκούσης μητρός. Καὶ ὅταν ἐρείπια κατακλύσωσι τὴν ἀνθρωπίνην καρδίαν, μίχ μόνη εἰκὼν δὲν δύναται νὰ συντριβῇ ἐν αὐτῇ ἄλλ' ἴσταται στερεὰ καὶ ἀπρόσβλητος, καὶ ἡ εἰκὼν αὕτη εἶνε τῆς μητρός. Αὐτὸς ὁ θάνατος δὲν δύναται νὰ ἐξελείψῃ ἐκ τῆς καρδίας ἡμῶν τὴν ὡραῖαν εἰκόνα τῆς μητρός καὶ ἀπὸ χρόνου μακροῦ ἂν ἀπωλέσαμεν αὐτὴν, τὸ ὄνομα αὐτῆς παρακμῆνει τοσοῦτον ἱερὸν ὥστε ἐν αὐταῖς ταῖς δευτέραις τοῦ βίου στιγμαῖς αἰσθανόμεθα ἀνακούφισιν τοῦ ἄλγους τῆς λύπης προσφέροντος ἀπλῶς τὸ γλυκύτατον τῆς μητρός ὄνομα. Διατί τὸ ὄνομα τῆς μητρός περιβάλλει τοσοῦτον μυστηριώδες γόνυ; Διότι ἐκφράζει ὅ, τι ὑπάρχει πολυτιμώτερον εἰς τὴν ἀνθρωπίνην καρδίαν, εἶνε ἡ γλυκυτέρα προσποίησις τῆς ἀγάπης...

Τὸ γόνυ λοιπὸν τὸ περιβάλλον τὴν μητέρα εἶνε ἡ ἀγάπη καὶ τῆς ἀγάπης ταύτης ἡ μήτηρ εἶνε ἡ γλυκυτέρα καὶ φυσικωτέρα ἐκφρασις. Τίς δὲ ὁ λόγος τῆς ἀγάπης ταύτης; Διατί ὁ δημιουργὸς ἐνεφύτευσε εἰς τὴν μητρικὴν καρδίαν τοιαύτην ἀγάπην; Οὐχὶ βεβαίως ἄνευ σκοποῦ τινος. Ἐπ' ἄσθη ἡ μήτηρ ἵνα ἀγαπᾷ διότι ὁ βίος αὐτῆς προσωρίσθη γὰ εἶνε ὅλος ἀφοσίωσις. Αἰσθάνεται ἡ μήτηρ ὅτι ἐκλήθη ν' ἀγαπᾷ διότι ἐκλήθη νὰ ὑπομένῃ θυσίας καὶ πρὸς τοῦτο τῇ ἐδόθη ἡ ἀγάπη. Ἐνταῦθα ἐγκεῖται τὸ ἀπαράβλητον μεγαλεῖον, ἡ εὐτυχία, ἡ δόξα καὶ ἡ εὐγένεια τῆς μητρός. Καθὼς δὲ πᾶσα ἀληθὴς εὐγένεια οὕτω καὶ ἡ τῆς μητρός ὡς νόμον ἔχει τὴν ἀφοσίωσιν, ὡς καθῆκον τὴν θυσίαν.

Πειραιεύς.

ΑΘΗΝΑ ΜΠΑΞΕΒΑΝΑΚΗ

ΣΤΗΝ ΑΝΝΑ ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΥ

Σε μὴ σπληνῆ ποῦ σκέπαζαν χίλων εἰδῶν λουλούδια
Αἱ Μοῦσαι σοῦ πρωτόνοισαν τὰ μάτια μὲν Ἀυγὴ
Ἀρμονικὰ ἐφέλτανε τριγύρω σου τραγούδια
Ποῦ ἄλλα δὲν ἀκούσθηκαν ὡσὰν κ' αὐτὰ σὴ γῆ.

Κάθε μὴ Μοῦσα σοῦδωσε καὶ ἓνα χάρισμα τῆς
Μ' ἀπ' ὅλες σὲ ἀγάπησεν ἡ Θάλεια πρὸ πολὺ.
Σ' ἄραξε παράφορη εἰς τὴ θεομὴ ἀγκυλιά τῆς
Καὶ σοῦδωσε τῆς Τέχνης τῆς τὸ πρῶτό της φίλ!

ΚΩΝΣΤ. ΜΙΣΑΗΛΙΔΗΣ

Θεωρούμεθα εὐτυχεῖς δημοσιεύοντες τὴν εἰκόνα τῆς διαπρεποῦς μας καλλιτέχνιδος Δίδου; Ἄννης Φραγκοπούλου, ἠθοποιῦ τοῦ Βασιλικοῦ Θεάτρου, μὲ τὸ δι' αὐτὴν γραφὴν ποίημα τοῦ φίλου ποιητοῦ κ. Κ. Μισαηλίδου.

II ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

ΣΤΗΝ ΑΓΑΠΗ ΜΟΥ

Νύμφη

ΣΤΗ ΓΙΟΡΤΗ ΤΟΥ ΦΙΛΟΥ ΜΟΥ
ΘΑΝΑΣΗ ΔΑΜΙΑ

Μύρια λουλούδια δλόδροσα
'Αφ' τήν καρδιά βγαλμένα,
Εἰς τή γιορτή σου τή χρυσοῦ
Τὰ φύλαξα γιά σένα.

Καί μιὰν εὐχή ἀφ' τὰ στήθη μου
Γιά σέ σιά οὐράνια ὑψώνω,
Μιά νέα χαρά νά αἰσθάνεσαι
Κάθε καινούργιο χρόνο.

Ἡ ζηλεμένη σου καρδιά,
Ποῦ κρύβει τόσα κάλλη,
Πάντα νά ζῆ με τή χαρά,
Γιά τή χαρά νά πάλλη

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΡΤΙΩΚΗΣ

ΣΣΣΣ

ΕΙΠΑ

Εἶπα ὅτ'α ματάκι μου ποῦ κλαιγαν γιά Σένα
Πεῖν νά μή κοιτάξουνε τή γλυκεῖα θωριά σου·
Εἶπα ὅτ'α χιλάκια μου ποῦ πικροστενάζαν
Νά μή τραγουδήσουνε περὶ τὸ ὄνομά σου.

Μα οὐκ εἶπα ὅτ'ην καρδιά νά μή σέ ἀγαπάῃ
Σπάραξε, λαχτάρισε, χτύπησε με πόνο,
Καί μοῦ εἶπε : Ἀλλάζουνε όλα ἐδῶ κάτω,
Ἡ καρδιά π' ἀγάπησε δέν ἀλλάζει μόνο !

Σάμος. ΕΛΕΝΗ Σ. ΣΒΟΡΩΝΟΥ

Μέσ' ὅτ'ην καρδιά μου αἰσθάνουμε,
κόρη, χρυσοῦ τή λαύρα
σπίθα ἀντικρίζω δλόδροστη
τὰ μάτια σου τὰ μαῦρα.
Μέσα βαθεῖα ὅτ'α στήθη μου
μιὰ τοῦ ματιοῦ σου ἀχιτίδα
μοῦ δείχνει τήν ἐλπίδα,
μυῦ φέρνει τή χαρά.

Τήν πειὸ γλυκεῖα παράδεισο
μεσ' ὅτ'ην ψυχὴ μου χύνει,
τὰ πειὸ λευκά μου αἰσθήματα
τὴν πειὸ γλυκεῖα γαλήνη.
Στὰ πειὸ μεγάλα ὄνειρα
πλανιέται ὁ λογισμὸς μου
διαν σέ βλέπω, φῶς μου,
μὲ ἀσιόχαστη ὁμορφιά.

Ἐστὴ γῆ τί δὲ φαντάσθηκα
γιά τὸ γλυκό σου μάτι,
π' ὠδήγησε τή σκέψι μου
μέσα ὅτ'α οὐράνια πλάτη ;
Μέσα ὅτ'ην πειὸ λευκότητο,
σὲ κρίνα εὐδιασμένα
σ' ἔνοιωσα ἐδῶ, παρθένα,
ὅτ'α στήθη μου βαθεῖα.

ΝΙΚΗ

★ ΕΡΡΙΚΟΥ ΣΙΕΓΚΙΕΒΙΤΣ ★

ΠΑΡΑ ΤΗΝ ΑΚΤΗΝ

Ὁ δὲ-Σίντεν ἐφάνη τόσον τεταραγμένος ἐκ τῆς ἀπαντήσεως ταύτης, ὥστε συνεισέβη μετὰ τοῦ Βιαδρόφσκι καὶ τοῦ συμβούλου Κλάτζκι ἵνα ἀποφασίσῃ περὶ τοῦ τί ἔπρεπε νά κάμῃ. Τότε ἔμαθε μὲ ζωηρὰν ἐκπληξίν ὅτι ὁ Σβίρσκι ἔφερε στέμμα ἐπὶ τοῦ οἰκοσῆμου του. Ἐκτός αὐτοῦ δὲ ἡ μεγάλη φυσικὴ δύναμις τοῦ Σβίρσκι καὶ ἡ σκοπευτικὴ δεινότης του ἐνήργησαν λίαν κατευναστικῶς ἐπὶ τῶν νεύρων τοῦ Βαρώνου.

Ἡ φιλονεικία αὐτῆ δὲν ἔσχε συνεπειάς, ἀλλ' αἱ μεταξὺ τῶν δύο ἀνδρῶν σχέσεις προσέλαβον ἕκτοτε χαρακτῆρα ψυχρότητος. Ὄταν δὲ ἡ κ. Ἐλτζεν ἐφάνη ὁρσιτικῶς κλίνουσα πρὸς τὸ μέρος τοῦ Σβίρσκι, ἡ ἀντιπάθεια τοῦ δὲ-Σίντεν πρὸς αὐτὸν ἠυξήθη, ἀλλὰ καὶ ὁ ζωγράφος ἐνδομύχως δὲν ἠσθάνετο διὰ τὸν νεαρὸν κομψεύμενον ὀλιγωτέραν ἀπέχθειαν.

Ἦδη κατέστη τὸ ζήτημα τῆς ἡμέρας ὁ πρὸς τὴν κ. Ἐλτζεν ἔρωσ τοῦ Σβίρσκι, ὅστις ὑπέφερεν αἰσθανόμενος ἐαυτὸν ἔρμαιον τῶν σκωμμάτων τοῦ δὲ-Σίντεν καὶ τῶν φίλων του, πολὺ δὲ περισσότερον ἐλυπεῖτο διὰ τὴν κ. Ἐλτζεν. Ὄπωσδήποτε ἐν τῇ πρὸς ἀλλήλους συμπεριφορᾷ τῶν δύο ἀνδρῶν, οὐδὲν προσέδιδε τὰ μύχια τῶν αἰσθημάτων. Μετ' ἀληθοῦς ὁμως εὐχαριστήσεως ἐδράξατο τῆς περιστάσεως ὁ ζωγράφος ἵνα ἀποδείξῃ τὸν δὲ-Σίντεν ψευδόμενον ὡς πρὸς τὸν χαρακτηρισμὸν τοῦ ἵππου του, τὸν ὅποιον εἶχε παραστήσῃ ὡς ἀτίθασον.

— Εἶνε πολὺ καλὸ ἄλογο, εἶπεν ἀφιπεύων, ἡμερο ὄσον ἀρνάκι.

Ἐξηκολούθησαν βαδίζοντες καὶ οἱ τρεῖς ἢ μᾶλλον καὶ οἱ πέντε διότι τὰ δύο παιδία ἐπλησίασαν μετ' ὀλίγον αὐτούς.

Ἡ κ. Ἐλτζεν διὰ νὰ δυταρεστήσῃ τὸν δὲ-Σίντεν καὶ ἐπομένως τὸν ξεφορτωθῆ ἤρχισε νὰ ὀμιλῇ περὶ ζωγραφικῆς, περὶ ἧς οὗτος οὔτε ἰδέαν εἶχεν. Ὁ Σίντεν ἀφ' ἐτέρου ὀμίλησε περὶ τινῶν λεπτομεριῶν τοῦ χαρτοπαιγνίου καὶ, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ, συνεχάρη τὴν κ. Ἐλτζεν διὰ τὰ χθεσινὰ κέρδη τῆς, πρᾶγμα τὸ ὅποιον τὴν δυσηρέστησε τὴν μέγιστα, διότι δὲν ἠθέλεε νὰ περιέλθῃ εἰς τὰς ἀκοὰς τοῦ Σβίρσκι.

Ἡ ταραχὴ τῆς ἐπηύξησεν ὅταν παρενέβη ὁ Ρωμύλος :

— Μαμά, εἶπε, σὺ μᾶς ἔλεγες πῶς ποτὲ δὲν παίζεις... Τότε, δὲς μας ἀπὸ μία λίρα.

Χωρὶς νὰ φανῆ ἀποτεινομένη εἰς ὀρισμένον πρόσωπον, ἡ κ. Ἐλτζεν εἶπε :

— Ἐξητοῦσα ἐκεῖ τὸν σύμβουλον

Κλάτζκι διὰ νὰ τὸν καλέσω εἰς τὸ γεῦμα καὶ ἐπαίξαμε λίγὸν χάριν διασκεδάσεως.

— Δὲς μας ἀπὸ μία λίρα, εἶπα ἔλαβεν ὁ Ρωμύλος.

— Ἡ καλλίτερα ἀγέραςέ μας μιὰ ρουλέττα, προσέθηκεν ὁ Ρέμος.

— Ἀφήστε με ἡσυχῇ ν' ἀνεβῆτε ἰσ τὴν ἀμαξά. Καλὴν ἀνάμωσιν, κύριε δὲ-Σίντεν.

— Εἰς τὰς ἐπτὰ ;

— Εἰς τὰς ἐπτὰ.

Ἐχωρίσθησαν. Ὁ Σβίρσκι ἀνέλαβε τὴν παρὰ τὴν ὠραίαν χήραν θέσιν του ἀλλὰ τότε ἐκάθησαν εἰς τὸ ἔμπροσθεν θρανίον ἵνα κάλλιον ἀποθαυμάσωσι τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου.

— Τὸ Μόντε-Κάρλο ἔχει ἴσως ὠραιότεραν τοποθεσίαν τῆς Μαντόνης, εἶπεν ἡ κ. Ἐλτζεν, ἀλλὰ πόσον μὲ βρύνει ἐνίστε ! Ὁ ἀκατάπαυστος αὐτὸς θόρυβος, ἡ ἀδιάκοπος κίνησις, αἱ γνωριμίαι τὰς ὁποίας θέλει δὲν θέλει κάμει κανεῖς... Ἐνίστε μοῦ ἔρχεται νὰ φύγω, νὰ κρυφθῶ σὲ μιὰ γωνιά ἡσυχῆ ὅπου νὰ μὴν βλέπω παρὰ ἑσους θέλω. Ποῦ ὄσον προτιμᾶτε, κύριε ;

— Προτιμῶ τὸν Ἅγιον Παφάηλ.

— Εἶνε πολὺ μακρὰν τοῦ ἐν Νικοίᾳ ἐργαστηρίου σας.

Αἱ κυρίαριοοι προσβάλλοντο ἐπὶ τοῦ ἰώδους βάλθους τοῦ ἐρίζοντος (Σελ. 25)

οιτέρου όποτε και ψευδώνυμον αγρίου θα λάβη και θα καλείται του λοιπού ό Άγιος Ιππότης της Πούγκας.—Ο Βασιλεύς των Άγριων εύχαριστεί τον Ύπερχλωριούχον Κασσίτερον διά την γενναιότητά του αλλά τον βεβαιού συγχρόνως ότι τέτοια χάρις... Κασσιτέρου δεν τὰ δέχεται... ό άγιος όργανισμός του.—Ο Γερόστραβος έρωτά το Άπόδημον Πτηνόν τί γίνεται ή Villa του, διατηρείται ακόμη έν καλή κηταστάσει;—Η Ολιμμένη Καρδιτ έρωτά μετ' άπορίας τον Ούίλλιαμ Ο. Κόλδεροπ πώς, ενώ λέγει ότι την γνωρίζει και την χαιρετά άμα την συναντήση άποφύγον τον χαιρετισμόν; Η ίδια συχαίρει το Άπόδημον Πτηνόν και την Καλύβην της Έρμητιδος δια το βραβείον και έρωτά τον Ζδ-Ζδ διατί έχει ένθουσιισθη τόσο πολύ με τας Άθήνας και έγκαταλείπει τον τόπον του;—Τό Μή μου άπτου παρακαλεϊ την Καλύβην της Έρμητιδος να συνεχίσουν την συζήτησιν ήν ήρχισαν την νύκτα της 6ης Ίανουαρίου.—Η Δεισοδοίμονα συμβουλεύει την Καλύβην της Έρμητιδος να μη πηγάινη συχνά εις τον Πειραιά και να προσέχη να μη χάση εκ νέου την καρδιά της διότι αυτήν την φοράν θα την χάση 'στ' αλήθεια.—Η Έρμητις συχαίρει την Άνθισμένην Άμυγδαλίαν διά την άνάρρωσιν της.—Ο Άρχηγός των Πονεμένων Καρδιών προτιθέμενος ν' αναχωρήση την 24ην Ίανουαρίου ε. ε. δια Νεάπολιν Ίταλιας και Παρισίους να επισκεφθῆ τὰ εκεί κονσουβατορα και τελειοποιηθῆ εις την Δραματικήν Τέχνην διορίζει αντιπρόσωπόν του ένταυθα την Κέμησαν Καρμέλλαν ήτις θα άπαντά εις όλας τας Μαρμαρυγας και τὰ δελτάρια τὰ δι' αυτών προωρισμένα.—Ο Ούίλλιαμ Ο. Κόλδεροπ εύχεται εις τον Ζδ-Ζδ να του ζήσουν οι έν Πόρω νεόνομοι παρακαλών αυτον συνάμα να μη τον ξεχάση εις την διανομήν των κουφέτων και πληροφωρεϊ την Ολιμμένην Καρδιαν ότι θέλουσιν εξηγήσει τών Μαρμαρυγών.—Ο Ζδ-Ζδ πληροφωρεϊ τον Ούίλλιαμ Ο. Κόλδεροπ, ότι πολύ εύχαρίστως θα άντήλασσε και εκ δευτέρου Μαρμαρυγας εάν εις τας πρώτας του άπαντήσεις άπήντα ειλικρινώς και τον εύχαριστεί πολύ δια το compliment του του εκαιμε δηλαδή ότι έφυγε ή Λεοντή και έμεινε... .

Εις τας μετά την Ιοην Ίανουαρίου ληφθείσας επιστολάς θ' άπαντήσωμεν εις τό προσεχές.

Ο θέλων ν' άλλάξη ψευδώνυμον δι' οιονδήποτε λόγον δέον ν' άποστέλλη συγχρόνως και λεπ. 50 καθότον εκαστος συνδρομητής μόνον έν ψευδώνυμον δικαιούται να λάβη καθ' όλην την διάρκειαν της συνδρομής του.

Οι χαιρετισμοί, προτάσεις ανταλλαγής Μαρμαρυγών, Π. Ασκήσεις, Λύσεις κ.λ.π. δέον να στέλλονται χωριστά επί γάρτου ούδέν άλλο περιέχοντος άλλως δέν θα λαμβάνωνται υπ' όψιν.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αί λύσεις δεκται μέχρι της 15ης Μαρτίου ε. ε.

11. Στοιχειόγραφος.

Τό πρώτον μου είναι γράμμα, τό δεύτερον έπίσης, τό σύνολόν μ' εις τας: θεάς, ω φίλη, θ' άπαντήσης. Έστάλη υπό της Χρυσής Καρδιας.

12. Έρώτησις.

Τίς μετεβάλλετο κατά την άρχαιότητα εις ό,τι ήθελεν;

Έστάλη υπό του Βασιλέως του Άργου.

13. Λογοπαίγιον.

Ποια πόλις της Ελλάδος είναι ά τούς πλουσίους; Έστάλη υπό της Χρυσής Καρδιας.

14. Γων'α.

M + + + + = Άρχαίος βασιλεύς.
+ Δ + + + = Πόλις της Ελλάδος.
+ + Ι + + = Δημητριακόν.
+ Ο + + + = Πτηνόν.
Σ + + + + = Μαϊάκιον.

Έστάλησαν υπό του Βράχου της Φρεαττύος.

15. Άκροστιχίς.

Τ' αρχικά γράμματα των ζητουμένων λέξεων άποτελούν τόνονα περιηγητού.

1) Νήσος. 2) Πόλις της Ελλάδος. 3) Άρχαίον όπλον. 4) Θεά. 5) Νήσος του Αίγαίου. 6) Άστήρ και 7) Μυθολογικόν τέρας.

Έστάλη υπό του Ένδόξου Θαλασσοπόρου.

16. Έλληνοσύμφωνον.

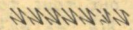
ιο—αεσοο—αα—ρο—αχοεου.

Έστάλη υπό της Όνειροπόλου Ψυχής.

17. Γρήφος.

Τό νι άρά Π ότω Ν; — Θελ. — est on.

Έστάλη υπό της Ευχαίματος Καρδιας.

ΜΙΚΡΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

[Η λέξις δια μέν τούς συνδρομητάς μας λεπτά 5, δια δε τούς μη συνδρομητάς ιδιαίτερα συμφωνίαι]

Άνταλλάσσω εικονογραφημένα ταχυδρομικά δελτάρια. Διεύθυνσις: Δίδα Ειρήνην Βοηκλή. Poste Restante. Σύρον.

Άνταλλάσσω εικον. ταχ. δελτάρια. Διεύθυνσις: Ολιμμένην Καρδιαν, Γραφεΐα «Έσπερος» Άθήνας.

Εύχομαι τοίς αγαπητοίς φίλοις και φίλαις του «Έσπερος» τό νέον έτος εύτυχές.

Βράχος της Φρεαττύος.

Ήλλαξα ψευδώνυμον.

Ευρώτας.

Άνταλλάσσω εικον. δελτάρια όνομαστί. Διεύθυνσις: Ζαφ. Μουζάκης. Μενάνδρου 9. Άθήνας.

Άνταλλάσσω εικονογραφημένα δελτάρια. Διεύθυνσις: Παν. Ταμπαλην, Πειραιά.

Άνταλλάσσω εικονογραφημένα δελτάρια όνομαστί. Διεύθυνσις: Θεόδ. Θ. Κοντόν, Post.-Restante. Άθήνας.

Πληροφωρῶ τούς φίλους μου ότι του λοιπού ή διεύθυνσις μου θα είναι: Γωάν. Καρέκλην, Κιάτον (Κορίνθου).

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ

ΔΙΔΑΚΤΟΡΟΣ ΟΔΟΝΤΟΓΑΤΡΟΣ

Δέχεται επισκέψεις 9-12 π.μ. και 2-5. μ.μ.

Όδός Βουλῆς και Μουσῶν 13.

ΑΡ-ΝΟΥΒΩ

Τρέξατε όλοι εις την σχολήν του κ. ΙΩΑΝ. ΤΖΙΤΖΑ να μάθετε τον νέον χορόν άρ-νουβώ.